ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

γματι νά εἶναι Κυβέρνησις τῶν νόμων καί οὐχί τῶν ἀνθρώπων.

Ἔχει διατυπωθῆ ἐπιγραμματικῶς ὅτι ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν ἐξουσιῶν εἰς τάς αὐτάς χεῖρας ἀποτελεῖ αὐτόν τοῦτον τόν ὁρισμόν τῆς τυραννίας. Τήν θεμελιώδη ταύτην ἀρχήν τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν, τοῦ ἀμοιβαίου ἐλέγχου καί τῆς ἐξισορροπήσεως αὐτῶν καταλύει τό ἰσχῦον συνταγματικόν καθεστώς καί ἐπιβάλλει τόν ἔλεγχον τῶν πάντων ὑπό τοῦ ἑνός. Δημιουργεῖται ὑπερσυγκέντρωσις ἐξουσιῶν εἰς δύο μόνον χεῖρας. Διχοτομεῖται ἡ Κυβέρνησις. Οἱ θεσμοί ἀντί νά ὑπηρετοῦν τόν λαόν, μετατρέπονται ἀπροσχηματίστως εἰς μέσα διατηρήσεως καί ἀνελέγκτου ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας.

Τά Συντάγματα, καθώς καί ὅλοι οἱ θεσμοί, πρέπει νά συμπορεύωνται μέ τήν πρόοδον τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, νά ἐξελίσσωνται καί νά ἐκσυγχρονίζωνται. Δέν εἶναι, βεβαίως, σκόπιμοι αἱ συχναί ἀλλαγαί ἤ τροποποιήσεις τῶν Συνταγμάτων, αἱ δέ σχετικαί καί ἐπουσιώδεις ἀτέλειαι δύνανται νά ἀντιμετωπίζωνται μέ πνεῦμα ἀνοχῆς, μέ πολιτικήν προσαρμογῆς καί μέ πρακτικά μέσα θεραπείας τῶν ἀδυναμιῶν.

Δέν πρόκειται ὅμως περί αὐτοῦ σήμερον. Εἶναι γενική ἡ διαπίστωσις τῆς πλήρους ἀδυναμίας λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ γεγονότος τούτου δέν ἀποτελεῖ πλέον θέμα γνώσεως, ἀλλά ζήτημα θάρρους, ὡς καί στοιχειώδους ἐντιμότητος.

Ὑπεστηρίχθη ὅτι τό Συνταγματικόν τοῦτο σχῆμα δύναται νά ἀναθεωρηθῆ ὑπό τῆς πρώτης Βουλῆς. Ἡ ἄποψις αὐτή στερεῖται σοβαρότητος. Λέγεται δηλαδή ὅτι ἐπιτρέπεται νά δημιουργήσωμεν ἕναν ἐνκληματίαν, διότι διαθέτομεν τά μέσα ἀναμορφώσεώς του. Ἀλλά στερεῖται καί πειστικότητος. Οἱ ἔχοντες καί φευγαλέαν ἀκόμη γνῶσιν τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας μας γνωρίζουν ἄν εἶναι εὔκολοι καί ἀποτελεσματικαί αἱ ἀναθεωρήσεις ἀκόμη καί ἄνευ τῶν περιορισμῶν τῶν ἀπιθάνων πλειονοψηφιῶν τοῦ Ψηφίσματος.

Εἶναι καιρός νά τεθῆ τέρμα εἰς τάς συνταγματικάς περιπετείας. Νά παύσουν αἱ συνταγματικοί αὐτοσχεδιασμοί. Θά κινηθοῦν ταχέως αἱ ἀναγκαῖαι διαδικασίαι διά νά ἀποκτήσῃ ἡ Χώρα, ἐπί τέλους, Σύνταγμα.

Μέχρι ψηφίσεως τοῦ νέου Συντάγματος ἡ Συντακτική ἐξουσία θά ἀσκῆται ὑπό τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διά Συντακτικῶν Πράξεων μετά φειδοῦς καί ἐντός, πάντοτε, τῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων ὁρίων διά τήν λειτουργίαν τοῦ Πολιτεύματος.

Ἡ ἐκλογική σκηνοθεσία

Τά γεγονότα τῶν τελευταίων μηνῶν ὑπῆρξαν ἐξόχως διαφωτιστικά. Ἔδωκαν κρυσταλλίνην ἀπάντησιν εἰς πλῆθος ἐρωτημάτων καί ἀποριῶν. Ἀπέδειξαν ὅτι ἡ Δημοκρατία δέν θεμελιώνεται ἐπί ὅρκων ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων καί δέν στερεώνεται δι' ἐντόνων ζητωκραυγῶν. Ἔπεισαν, πέραν πάσης λογικῆς ἀμφιβολίας, ὅτι δέν μεταβάλλεται τό πολιτικόν κλίμα διά ψηφισμάτων καί ὅτι δέν ἐξυψώνεται ὁ δημόσιος βίος διά μυστικῶν διαπραγματεύσεων, ἐκλογικῶν ἀνταλλαγμάτων καί ἄλλων ἀπαραδέκτων διά προηγμένας χώρας ἐκδηλώσεων καί συνηθειῶν.

Συμβαίνει, πολλάκις, εἰς τόν δημόσιον βίον ὅ,τι καί εἰς τόν ἰδιωτικόν. Αἱ ἀνάγκαι ὑψοῦνται ἀπειλητικαί καί ἐκδικοῦνται τούς ἀνθρώπους, ὅταν τάς παραγνωρίζουν ἤ τάς λησμονοῦν ἤ δέν τάς ἀντιμετωπίζουν ἐγκαίρως. Ἀπαράσκευος, ἡ ὑπεύθυνος ἡγεσία καί μή δυναμένη νά ἐκτιμήσῃ τό μέγεθος τῶν κινδύνων καί τήν σοβαρότητα τῶν προβλημάτων κατελήφθη ὑπό συγχύσεως καί πανικοῦ. Ἐλησμόνησεν ὅτι οἱ λαοί δέν παίζουν πλέον νέα παιγνίδια βάσει παλαιῶν κανόνων. Ἐστράφη σπασμωδικῶς πρός παλαιά καί ἀχρηστευμένα σχήματα διά νά καταλήξῃ, ἄνευ πολλῆς δυσκολίας, εἰς τήν γνωστήν «σύμπτωσιν ἀπόψεων» καί τόν διορισμόν τῆς ἀποκληθείσης «πολιτικῆς κυβερνήσεως».

Ἡ τοιαύτη «σύμπτωσις ἀπόψεων» ἀπετέλει, κυριολεκτικῶς, μίαν συμφωνίαν πολιτικοῦ κυνισμοῦ μεταξύ δύο μερῶν, τοῦ μέν ἑνός ἐνδιαφερομένου νά διατηρήσῃ, πάσῃ θυσίᾳ, τά κεκτημένα, τοῦ δέ ἄλλου, ἔχοντος χάσει τά πάντα κατά τό παρελθόν καί ἐπιδιώκοντος, διά πάσης ὑποχωρήσεως καί παντός συμβιβασμοῦ, νά κερδίσῃ ὅ,τιδήποτε.

Ἀλλά καί ἡ προβαλλομένη «πολιτική κυβέρνησις» μήτε πολιτική ὑπῆρξε μήτε κἄν κυβέρνησις. Ἐστερημένη πρωτοβουλίας καί πολιτικῆς εὐθύνης, τραυματισμένη πολιτικῶς καί ἠθικῶς ἀπό τήν γενεσιουργόν της πρᾶξιν, τήν «δοτήν» ἐντολήν καί βαρυνομένη μέ τάς ἀδυναμίας τῆς συνθέσεώς της, ἀπετέλει μᾶλλον ἑτερογενῆ καί ἑτερόκλητον ὁμάδα ἐργασίας παρά ὑπεύθυνον ὄργανον διά τήν ἀντιμετώπισιν μεγάλων προβλημάτων. Παραπαίουσα, κυριολεκτικῶς, μεταξύ τοῦ στόχου της νά κερδίσῃ ὁπωσδήποτε τάς προσεχεῖς ἐκλογάς καί τῆς ματαίας προσπαθείας της νά πείσῃ τούς πάντας περί τῆς ἀδιαβλήτου διεξαγωγῆς αὐτῶν καί μή διαθέτουσα τό κῦρος καί τό ἀπαιτούμενον θάρρος, ἀφῆκε μίαν ἐκδήλωσιν ὀλίγων ἑκατοντάδων νεαρῶν ἀτόμων, νά προσλάβῃ ἀπειλητικάς διαστάσεις καί νά ἐξελιχθῇ εἰς σοβαράν διατάραξιν τῆς δημοσίας τάξεως. Ἐπρόκειτο περί σκιώδους κυβερνήσεως, ὑπό Πρωθυπουργόν - σκιάν, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχύς, αἱ δυνατότητες καί τά ἔργα ἦσαν ἀντιστρόφως ἀνάλογα πρός τήν θορυβώδη ἐμφάνισιν καί τάς ἐντυπωσιακάς ἐκδηλώσεις της.

Κυβερνήσεις, ὅμως, ἀνίσχυροι νά ἀντιμετωπίσουν τά μεγάλα προβλήματα καί ἀνίκανοι νά ἱκανοποιήσουν τάς σοβαράς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ δέν ἔχουν λόγον ὑπάρξεως καί δέν δύνανται νά διατηρηθοῦν εἰς ἐξαιρετικάς περιστάσεις.

Ὁπωσδήποτε δέν πρόκειται νά καταχωρισθῇ εἰς τό ἐνεργητικόν τοῦ δημοσίου βίου τῆς χώρας τό ὅτι δέν ἀντιμετωπίσθη ὡς θέμα ἀρχῆς καί δέν κατηγγέλθη ἐξ ὑπαρχῆς ἡ τοιαύτης προελεύσεως καί ποιότητος συμφωνία, ἀλλ' οἱ πάντες σχεδόν ἐξήρτων τήν στάσιν των ἐκ τῶν ὠφελειῶν, τάς ὁποίας θά ἠδύναντο νά ἀποκομίσουν ὡς τρίται. Τονίζει καί τοῦτο, ἀτυχῶς, τό γεγονός ὅτι οἱ κοινοβουλευτικοί θεσμοί καί τό πολιτικόν κλῖμα μας δέν ἠδύναντο νά ἐξυγιανθοῦν διά τῶν ἰδίων των δυνάμεων.

Ὑπό ἕνα τοιοῦτον συνταγματικόν καθεστώς καί μίαν τοιαύτην κυβέρνησιν ἐσυρόμεθα εἰς τήν ταπεινωτικήν περιπέτειαν μιᾶς σκηνοθετημένης ἐκλογικῆς διαδικασίας, τῆς ὁποίας ἦσαν περισσότερον ἀπρόβλεπτοι αἱ ἀνυπολόγιστοι συνέπειαι παρά ὁ νικητής. Ἁπλῶς, ἀνεζητοῦντο ἀγωνιωδῶς ἀντίπαλοι διά τόν ρόλον τοῦ ἡττημένου. Ἡ χώρα ἐξωθεῖτο, ἐβιάζετο, κυριολεκτικῶς, πρός τό ἀδιέξοδον. Δέν εὑρισκόμεθα ἐνώπιον ἐξελίξεων, μήτε κἄν ἐν κινήσει, ἀλλ' ἐντός ἑνός θολοῦ κλίματος συγχύσεως καί ἑνός ἀσφυκτικοῦ κλοιοῦ ἀγωνίας. Οἱ ἐπαγγελλόμενοι τάς ἐξελίξεις δέν ἔπειθον ὅτι τάς ἐπεθύμουν, ἐνῶ οἱ πρός οὕς ἀπηυθύνοντο δέν τάς ἐπίστευον ἤ δέν τάς ἀπεδέχοντο.

Ἀλλ' εἰς τάς παρούσας στιγμάς δέν ὠφελεῖ ἡ ἀπαρίθμησις σφαλμάτων. Ἐπιβάλλεται νά ὑψώσωμεν τόν νοῦν καί τήν καρδίαν μας ὅσον τό δυνατόν ὑψηλότερον διά νά κερδίσωμεν τό μέλλον. Διότι αὐτός ἄλλωστε ἦτο ἀρχῆθεν ὁ σκοπός τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου. Καί αἱ Ἔνοπλοι Δυνάμεις τοῦ Ἔθνους ἐπενέβησαν ἐκ νέου ὅταν διεπίστωσαν παρέκκλισιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ.

Ἀποδεχθέντες τήν τιμήν νά ὑπηρετήσωμεν τήν Πατρίδα θά ἐπιτελέσωμεν πιστῶς τό καθῆκον μας. Θά προχωρήσωμεν ἀποφασιστικῶς ἀφήνοντες κατά μέρος, οἱασδήποτε καί οἱουδήποτε σκέψεις, ἀποφάσεις καί ἐνεργείας τοῦ παρελθόντος. Θά φέρωμεν εἰς πέρας τήν ἀποστολήν μας χωρίς παρενθέσεις, χρονοδιαγράμματα, αὐτοσχεδιασμούς καί αἰφνιδιασμούς, ἀλλά μέ βαθεῖαν συνείδησιν εὐθύνης καί ἀπέραντον πίστιν εἰς τόν λαόν μας. Ἡ Χώρα δέν θά κυβερνηθῇ διά τοῦ βραχίονος, ἀλλά διά τοῦ νοῦ.

Ἀπό τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀπετέλεσε κανόνα τοῦ δημοσίου βίου οἱ πάντες νά ὑπόσχωνται πρός πάντας τά πάντα. Συνεχής ὑπῆρξεν ἡ ἐξαγγελία κοινωνικῶν καί οἰκονομικῶν προγραμμάτων καί πάντοτε βεβαία ἡ ἐγκατάλειψίς των. Εἴμεθα ξένοι πρός τήν νοοτροπίαν αὐτήν καθώς καί πρός τόν ἀκατάσχετον ρητορισμόν, τόν ὀργίλον καί πομπώδη, τῶν τελευταίων καιρῶν. Δέν θά ὑποσχεθῶμεν ὅ,τι δέν προτιθέμεθα νά τηρήσωμεν ἤ δέν πρέπει ἤ δέν δυνάμεθα νά ἐκτελέσωμεν. Δέν θά ἐπιδιώξωμεν νά ἐξαγοράσωμεν τόν λαόν διά τῶν χρημάτων του.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νά κρίνωμεν καί νά ἐκτιμήσωμεν τό ἔργον τῆς τελευταίας δετίας, νά ἐπισημάνωμεν τά σφάλματα καί τάς ἀδυναμίας, ἀλλά καί νά ἐξάρωμεν τά ἐπιτεύγματα, ἰδίᾳ εἰς τόν οἰκονομικόν καί τόν δημοσιονομικόν τομέα, τά ὁποῖα ἔχουν προβληθῇ ὡς ὑποδειγματικά ὑπό ἐπισήμων διεθνῶν ὀργανισμῶν καί τῶν ἐγκυροτέρων ὀργάνων τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης. Γνωρίζομεν ἐπίσης ποῦ αἱ προσπάθειαι ὑπελείφθησαν τῶν προσδοκιῶν καί τῶν ἐλπίδων τοῦ λαοῦ. Ἡ καθ' ὡρισμένον ἤ ἀφ' ὡρισμένον, ὅμως χρόνον ἐπιτυχής ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων δέν τά ἐξαλείφει ὁριστικῶς, ὅπως καί ἡ ἀποχώρησις μιᾶς Κυβερνήσεως δέν τά ἀπομακρύνει.

Δέν ἀγνοοῦμεν τήν σοβαρότητα τῶν προβλημάτων μας, ἀλλά καί δέν ὑποτιμῶμεν τάς δυνατότητάς μας νά τά ἀντιμετωπίσωμεν. Ἡ ἰσχύς μιᾶς χώρας κεῖται εἰς τόν λαόν της. Καί ἔχομεν βαθεῖαν πίστιν εἰς τήν ὀρθήν κρίσιν τοῦ λαοῦ μας, ἀρκεῖ νά γνωρίζῃ ὀρθῶς τά γεγονότα καί τά γνωρίζει, ὅταν τά ἐκθέτωμεν ἐντίμως, εἰλικρινῶς, θαρραλέως, ὅπως πράττομεν σήμερον. Ὅταν τοῦ λέγωμεν τήν ἀλήθειαν.

Θά ἀναφερθῶμεν εἰς τάς γενικάς γραμμάς τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ ἐπιδιώξεις μας εἰς τόν οἰκονομικόν τομέα τοποθετοῦνται ἐπί δύο βασικῶν κατευθύνσεων: Πρῶτον, δημιουργία συνθηκῶν βραχυχρονίου οἰκονομικῆς ἰσορροπίας, διασφάλισις προϋποθέσεων διά τόν περιορισμόν τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν τιμῶν ἐντός οἰκονομικῶς καί κοινωνικῶς ἀποδεκτῶν ὁρίων, ὡς καί ἀποκατάστασις ὁμαλοῦ ψυχολογικοῦ κλίματος εἰς τήν οἰκονομικήν ζωήν τῆς Χώρας. Δεύτερον, συμπλήρωσις καί ἐπέκτασις τῶν ἔργων βασικῆς ὑποδομῆς ἐν συνδυασμῷ πρός τήν κινητοποίησιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας πρός ὑποστήριξιν τῶν ἐν γένει ἀναπτυξιακῶν στόχων τῆς Χώρας μας. Μέ τήν δευτέραν αὐτήν ἐπιδίωξιν, συνδέεται καί ἡ ἐπανεξέτασις τῶν τιθεμένων προτεραιοτήτων ὡς καί ἡ ἱεραρχική ἀνακατάταξις τῶν ἐπιδιωκτέων ἀναπτυξιακῶν στόχων εἰς τούς ἐπί μέρους τομεῖς παραγωγῆς, οὕτως ὥστε νά ἐνδυναμωθῇ πρωτίστως ἡ παραγωγή ἀγροτικῶν καί βιομηχανικῶν προϊόντων. Ὑπό τάς παρούσας συνθήκας καί τάς διαγραφομένας προοπτικάς ἡ ἔμφασις εἰς τήν ἐπαύξησιν τοῦ προϊόντος τῆς πρωτογενοῦς καί δευτερογενοῦς παραγωγῆς καθίσταται ἐπιβεβλημένη, προκειμένου νά ἐπιτευχθῇ ἄνετος κάλυψις τῶν ἀναγκῶν μας εἰς βασικά ἀγροτικά προϊόντα καί περαιτέρω αὔξησις εἰς τάς ἐξαγωγάς τῶν βιομηχανικῶν μας προϊόντων.

Τό ρεῦμα τοῦ πληθωρισμοῦ πλήττει τήν οἰκονομίαν ἐπί παγκοσμίου κλίμακος. Ἡ ὕψωσις τῶν τιμῶν πλήττει, κυρίως, τούς ἐξ ἡμῶν οἰκονομικῶς ἀδυνάτους καί δύναται νά ἀπειλήσῃ τήν οἰκονομικήν μας ἀνάπτυξιν καί νά ἐξουδετερώσῃ τά κοινωνικά μας ἐπιτεύγματα. Διά νά ἐπιτύχωμεν μίαν λογικήν σταθερότητα τῶν τιμῶν εἰς τήν ἀναπτυσσομένην οἰκονομίαν μας θά ἐφαρμόσωμεν εὐέλικτον δημοσιονομικήν καί νομισματικήν πολιτικήν, ἀποβλέπουσαν νά τηρῇ τό σύνολον τῆς ἰδιωτικῆς καί δημοσίας ζητήσεως εὐθυγραμμισμένον μέ τήν αὐξανομένην παραγωγικήν ἱκανότητα τῆς οἰκονομίας. Παραλλήλως θά ἐπιδιώξωμεν ἀποτελεσματικήν συνεργασίαν μετά τῶν ἐπιχειρήσεων, τῆς ἐργασίας καί τοῦ καταναλωτοῦ κοινοῦ, διά τήν διατύπωσιν ἀρχῶν ἐπί τῆς πολιτικῆς τῶν τιμῶν καί τῶν μισθῶν, λογικῶν, ἀσφαλῶν καί ἀποδεκτῶν διά τούς καταναλωτάς, ἀλλά καί διά τούς ἐργαζομένους καί τούς ἐπιχειρηματίας.

Ἡ οἰκονομία

Εἰς τόν δημοσιονομικόν τομέα αἱ δαπάναι θά ὑπαχθοῦν εἰς αὐστηρά κριτήρια ἐξυπηρετήσεως οὐσιαστικῶν σκοπῶν καί ἀποτελεσματικῆς ἀποδόσεως. Στόχος τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς θά εἶναι ἡ δικαία κατανομή τοῦ βάρους τῶν κρατικῶν δαπανῶν μεταξύ τῶν πολιτῶν καί ἡ προαγωγή τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καί σταθερότητος. Συγχρόνως θά βελτιώνωμεν συνεχῶς τόν τρόπον τῆς βεβαιώσεως καί τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων. Θά τροποποιήσωμεν φορολογικάς διατάξεις, θεσπισθείσας κατά τήν τελευταίαν διετίαν, αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργησαν κλῖμα ἀναταραχῆς, ἀβεβαιότητος καί χαλαρότητος. Τίθεται ἐκ νέου ἐν ἰσχύϊ ὁ προσφάτως καταργηθείς Α.Ν. 185)1967 «Περί ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων κατά παραβατῶν φορολογικῶν διατάξεων». Παραλλήλως θά συνεχισθῇ ἡ δημοσίευσις τῶν καταλόγων τῶν φορολογουμένων, ἡ ὁποία εἶχε διακοπῆ ἀπό διετίας. Δέν εἶναι μόνον ἀπαράδεκτον, ἀλλά καί ἀδύνατον, νά γίνεται ἡ βεβαίωσις τῶν φόρων διά τῆς ἐρεύνης τῶν θυλακίων τῶν φορολογουμένων ὑπό στρατιῶν φορολογικῶν ὑπαλλήλων. Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων πρέπει νά βασίζεται, ὅπως εἰς ὁλόκληρον τόν πολιτισμένον κόσμον, ἐπί τῆς ἀρχῆς τῆς ἀτομικῆς εὐθύνης τοῦ πολίτου.

Ἡ οἰκονομία ὅμως, ὅπως καί ἡ πολιτική, δέν εἶναι σκοπός ἀλλά μέσον εἰς τήν ὑπηρεσίαν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν, καί δέν δύναται νά θεωρηθῇ εἰς ποσά δραχμῶν, ξένων πρός τόν ἀνθρώπινον παράγοντα. Διά τοῦτο εἰς τήν πρώτην γραμμήν τοῦ ἐνδιαφέροντος τοποθετοῦμεν τήν ἀνάγκην μιᾶς ἰσχυρᾶς καί σταθερῶς εὐημεροῦσης ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Εὐημερία καί ἀφθονία εἰς τήν γεωργίαν εὐεργετοῦν τό σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ παραγωγικότης τῶν ἀγροτῶν μας θά ὑψοῦται συνεχῶς διά τῆς ἐφαρμογῆς καταλλήλων προγραμμάτων, ὥστε νά καταστῇ ἡ γεωργία μας περισσότερον εὐημεροῦσα εἰς τό ἐσωτερικόν καί περισσότερον ἀνταγωνιστική εἰς τό ἐξωτερικόν. Βασικόν στόχον τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς μας ἀποτελεῖ ἡ ἐξασφάλισις εἰς τούς ἀγρότας μας τιμῶν ἀναλόγων πρός ἐκείνας, τάς ὁποίας πληρώνουν δι' ἄλλα προϊόντα. Αἱ ἀγροτικαί οἰκογένειαι θά προστατευθοῦν ἀπό τήν σύνθλιψιν μεταξύ τῶν ὑψηλῶν δαπανῶν παραγωγῆς καί τῶν χαμηλῶν τιμῶν τῶν προϊόντων των. Τό ἀγροτικόν εἰσόδημα θά αὐξηθῇ καί οἱ ἀγρόται μας θά συμμετέχουν ἀναλόγως εἰς τήν αὐξανομένην γενικήν εὐημερίαν.

Εἰς τήν Βιομηχανίαν, ἡ Κυβέρνησις θά ἀκολουθήσῃ πολιτικήν περαιτέρω ἀναπτύξεως τῆς ἐπί ὀρθολογιστικῆς βάσεως. Θά καταστῇ συστηματικωτέρα καί ἐντονωτέρα ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ὀρυκτοῦ πλούτου εἴτε πρός τροφοδότησιν ἐγχωρίων μεταλλουργικῶν βιομηχανιῶν εἴτε πρός ἐξαγωγήν. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τάς ἀπαλλοτριώσεις πρός ἵδρυσιν βιομηχανιῶν θά ἐφαρμοσθοῦν πλήρως αἱ συνταγματικαί ἀρχαί περί προστασίας τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας. Παραλλήλως πρός τήν πολιτικήν τῶν κινήτρων θά ἐνισχυθῇ ὑπό τοῦ Κράτους ἡ ἔρευνα διά τήν τεχνολογικήν ἀνάπτυξιν ὥστε νά καταστῇ ἡ βιομηχανία μας περισσότερον ἀνταγωνιστική εἰς τάς παγκοσμίους ἀγοράς καί περισσότερον ἐξαγωγική.

Ἡ πολιτική τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας θά στηριχθῇ ἐπί τῆς παραγωγῆς ἐπαρκοῦς ρεύματος, καλύπτοντος ἁπάσας τάς βιομηχανικάς ἀνάγκας καθώς καί ἐπί τῆς ἐντατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐνεργειακῶν πηγῶν τῆς χώρας.

Ἡ οἰκονομική ἀνάπτυξις καί ἡ δημιουργία δυναμικῆς, πλήρους ἀπασχολήσεως, οἰκονομίας ἀποτελεῖ τήν εὐρεῖαν λεωφόρον τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἐντός τῆς πολιτικῆς ταύτης κεῖνται καί τά εἰδικά μέτρα, ὥστε ἕκαστος Ἕλλην νά συμμετέχῃ πράγματι εἰς τά ἀγαθά τῆς οἰκονομικῆς προόδου. Οἱ μισθωτοί μας θά ἀπολαύσουν ἀναλόγως αὐξανομένους μισθούς σταθεροῦ νομίσματος καί διαρκῶς βελτιουμένην προστασίαν κατά τῶν κινδύνων τῆς ἀσθενείας καί τοῦ γήρατος.

Τό σημερινόν σύστημα κοινωνικῆς πολιτικῆς, τόσον εἰς τόν τομέα τῆς Ὑγείας, ὅσον καί εἰς τόν τομέα τῆς Ἀσφαλίσεως, χρῄζει ἀμέσου βελτιώσεως καί ταχείας καί ριζικῆς ἀναμορφώσεως. Ἐπιβάλλεται ἀλλαγή πορείας. Δέν θά ἀντιμετωπισθῇ τό πρόβλημα, ἁπλῶς, βάσει οἰκονομικῶν στοιχείων, στατιστικῶν δεδομένων καί ἀριθμῶν, ἀλλ' ὡς ὑπόθεσις ὑψίστης κοινωνικῆς σκοπιμότητος καί ζωτικῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης. Εἶναι, κυρίως, πρόβλημα συστήματος. Ἀλλά καί ἄν ὑφίστανται διαφωνίαι ἐπί τῶν μεθόδων, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἐκ τῶν πραγμάτων νά συμφωνήσωμεν ἐπί τῆς ἀνάγκης ταχείας καί ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεώς του. Οὐδείς Ἕλλην πρέπει νά στερῆται ἐπαρκοῦς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως καί συγχρόνου ἀσφαλιστικῆς καλύψεως.

Τά θέματα τῆς Παιδείας

Ἀλλ' ἄν ἡ κοινωνική πολιτική ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τοῦ Κράτους, ἡ πνευματική ἀνάπτυξις ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τοῦ πολίτου, συμπορευομένην μέ τό δικαίωμα - προνόμιον τῆς ἀτομικῆς του ἀνεξαρτησίας. Ἕκαστος πολίτης σήμερον, ἄν δέν δύναται νά καταστῇ ἱκανός νά κυβερνᾷ, πρέπει, τουλάχιστον, νά εἶναι εἰς θέσιν νά κρίνῃ τόν τρόπον τῆς διακυβερνήσεώς του, ἄλλως δέν δύναται νά ἐπιδιώξῃ δημοκρατικά ἰδεώδη καί νά ἀξιώσῃ δημοκρατικούς θεσμούς.

Τό Κράτος δύναται νά δημιουργῇ καί νά προσφέρῃ εὐκαιρίας, ἀλλ' αἱ εὐκαιρίαι στεροῦνται σημασίας ἐάν δέν ὑπάρχουν ἄνθρωποι παρεσκευασμένοι διά νά τάς χρησιμοποιήσουν. Ἡ αἴθουσα τοῦ σχολείου εἶναι τό λίκνον τῆς εὐκαιρίας τῆς ζωῆς.

Ὁ νοῦς τῶν πολιτῶν του ἀποτελεῖ τόν πλοῦτον ἑνός ἔθνους. Ἔχει λεχθῇ ἐπιγραμματικῶς ὅτι ἕνας ὀξύς νοῦς ἀποτελεῖ πηγήν μεγαλυτέρας ἀξίας καί τοῦ οὐρανίου. Μόνον ἡ παιδεία δύναται νά παράσχῃ τά ὑψηλῆς καταρτίσεως στελέχη, τούς εἰδικευμένους ἐργάτας καί τούς διανοουμένους μέ δημιουργικήν φαντασίαν.

Εἶναι μέγα τό πρόβλημα τῆς παιδείας, ἀλλ' αἱ δυσκολίαι του δέν δικαιολογοῦν δισταγμούς. Ἡ καλλιτέρα ἔξοδος ἀπό μίαν δυσκολίαν εἶναι διά μέσου τῆς δυσκολίας.

Διά νά ἐξασφαλίσωμεν εἰς ὅλους τούς μαθητάς καί σπουδαστάς μας τήν εὐκαιρίαν ἀπεριορίστου ἀναπτύξεως τῶν διανοητικῶν των ἱκανοτήτων, δέν ἔχομεν ἀνάγκην μόνον σχολικῶν κτιρίων καί καλλιτέρων ἀποδοχῶν διά τούς διδασκάλους μας.

Θά ἐξυψώσωμε τήν Στοιχειώδη καί τήν Μέσην Παιδείαν. Θά ἀναδιοργανώσωμεν καί θά ἀξιοποιήσωμεν τήν Ἀνωτάτην Παιδείαν, ὥστε οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀντί νά καθίστανται βάρος τῆς χώρας, νά δύνανται νά σηκώνουν τά βάρη της. Θά συμπληροῦνται ταχέως τά εἰς διδακτικόν προσωπικόν κενά τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν καί θά αὐξηθῇ ἀπεριορίστως ὁ ἀριθμός τῶν διδασκόντων μέχρι πλήρους καλύψεως τῶν ἀναγκῶν. Ἄν τοῦτο δέν ἐπιτυγχάνεται διά τοῦ ἰσχύοντος συστήματος ἐκλογῆς καθηγητῶν, θά χρησιμοποιηθῇ νέα συνοπτική διαδικασία ἐκλογῆς.

Ὁ πρωθυπουργός κ. Ἀδαμάντιος Ἀνδρουτσόπουλος ἀναγιγνώσκων τάς προγραμματικάς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως

Εἶναι καιρός πλέον ἡ ἐκλογή καθηγητοῦ νά μή ἀποτελῇ διαγωνισμόν διά τήν ἀπονομήν ἐπάθλου εἰς τόν πρῶτον νικητήν, ἀλλά διαδικασίαν ταχείας ἐξασφαλίσεως διδασκάλου εἰς τούς σπουδαστάς.

Δέν θά παράσχωμεν μόνον τά μέσα εἰς τούς σπουδαστάς μας, ἀλλά καί θά τούς ἐμπνεύσωμεν τήν ἰδέαν νά ἀγωνίζωνται διά τήν ἀριστείαν, ἀντί νά ἐπιδιώκουν τήν εὐκολίαν τῆς μετριότητος.

Ἀντιμετωπίζομεν μέ πνεῦμα κατανοήσεως τάς ἀνησυχίας τῶν νέων μας καί ἐκτιμῶμεν τάς προοδευτικάς καί θαρραλέας σκέψεις των καί τούς εὐγενεῖς των πόθους διά τήν συμμετοχήν εἰς τά κοινά. Εἴμεθα ἀφωσιωμένοι εἰς τήν πρόοδον καί αὐτήν ὑπηρετοῦμεν. Βασική ὅμως προϋπόθεσις τῆς προόδου εἶναι ἡ τάξις. Οἱ σπουδασταί μας δύνανται νά ἐκφράζουν ὅσον ζωηρῶς ἐπιθυμοῦν τάς σκέψεις καί τάς διαφωνίας των, ἐφ' ὅσον δέν διαταράσσουν τήν δημοσίαν τάξιν. Δέν δικαιοῦνται ὅμως νά προβαίνουν εἰς ἐκδηλώσεις, διά τῶν ὁποίων παρακωλύεται τό δικαίωμα τῶν ἄλλων νά ἀκροῶνται. Δέν ἐπιτρέπεται νά καταλαμβάνουν κτίρια καί διά παρανόμων μέσων νά ἐκβιάζουν τήν ἀποδοχήν τῶν αἰτημάτων των. Ἀπορρίπτομεν ἐξ ὑπαρχῆς τήν γνωστήν τακτικήν τῶν διαπραγματεύσεων καί τῆς ἐξαγορᾶς τῶν παρανομούντων διά συνεχῶν νέων παραχωρήσεων καί ὑποχωρήσεων, διότι ὡς ἔχει διαπιστωθῆ δι' αὐτῆς ἐνθαρρύνεται, ἁπλῶς, παρομοία τακτική εἰς τό μέλλον.

Θά παρακολουθῶμεν μετά στοργῆς τά προβλήματα τῶν νέων μας καί θά ἀνταποκρινώμεθα εἰς τά αἰτήματά των διά τήν συνεχῆ βελτίωσιν τῶν ὅρων τῶν σπουδῶν των. Οἱ ἐνδεχομένως ὅμως φρονοῦντες ὅτι δύνανται νά χρησιμοποιοῦν τόν ἐνθουσιασμόν τῶν σπουδαστῶν μας καί τούς χώρους τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἱδρυμάτων, καταχρώμενοι τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἀσύλου, διά τήν ἐξυπηρέτησιν ἄλλων σκοπῶν, θά ἀντιληφθοῦν συντόμως τήν πλάνην των.

Κατανοοῦμεν τήν Ἀριστοτελικήν ἄποψιν ὅτι οἱ νέοι ρέπουν περισσότερον πρός τήν δρᾶσιν παρά πρός τήν μάθησιν. Τά πνευματικά ἱδρύματα ὅμως δέν εἶναι χῶροι δράσεως, ἀλλά κέντρα μαθήσεως, τῆς ὁποίας τό πρόγραμμα καί τούς ὅρους καθορίζει ἡ Πολιτεία.

Μόνον διά τῆς παιδείας θά καταστῶμεν λαός σοφώτερος, ἀλλά καί πλουσιώτερος καί δημοκρατικώτερος καί ἀσφαλέστερος. Ἐπ' αὐτοῦ δέν ὑφίσταται εὐχέρεια ἐπιλογῆς. Δέν ὑπάρχει ἐναλλακτική λύσις. Ἔχουν ἐξαντληθῆ τά ὅρια. Δέν παρέχεται περαιτέρω πίστωσις χρόνου. Θά ἀρχίσωμεν τώρα, ἀμέσως.

Ὁ κρατικός μηχανισμός

Ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις μεγάλων προβλημάτων εἶναι ἀδύνατος ὑπό καθεστώς πολλαπλῶν ἁρμοδιοτήτων, ἀλληλεπαλλήλων ἐπικαλύψεων, θεσμικῆς συγχύσεως καί ἀπροσδιορίστου βραδύτητος. Ἀπαιτεῖται κρατικός μηχανισμός ὑψηλῆς ἀποδόσεως, ἱκανός νά ὑπηρετήσῃ τάς ηὐξημένας ἀνάγκας καί τάς πολλαπλᾶς ἀποστολάς ἑνός συγχρόνου κράτους.

Θά ἀναμορφώσωμεν τόν κρατικόν μηχανισμόν, θά βελτιώσωμεν τάς μεθόδους του καί θά συντονίσωμεν τά προγράμματά του.

Ὁ κρατικός μηχανισμός θά ἀπαλλαγῇ ἀπό τάς περιττάς ὑπηρεσίας καί ὡρισμέναι διαδικασίαι θά προσαρμοσθοῦν πρός τάς ἀνάγκας καί τό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας. Οὐδείς θεσμός πρέπει νά θεωρῆται δεδομένος, ἀπαραβίαστος καί ἀμετάβλητος. Διά νά ἰσχύῃ, πρέπει νά δικαιολογῇ διαρκῶς τήν ὕπαρξίν του. Νά ἐρευνᾶται συνεχῶς ἄν ἐξυπηρετῇ κοινωνικήν ἀνάγκην, ἄν ἐξυπηρετῇ ταύτην καλῶς ἤ μήπως ἄλλος θεσμός θά ἐξυπηρετεῖ ταύτην καλύτερον.

Τό Συνταγματικόν Δικαστήριον καταργεῖται. Ἡ παρεμβολή του περιπλέκει τάς διαδικασίας ἀποτελεσματικῆς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως, εἰσάγει τήν ἀστυνόμευσιν εἰς τάς πολιτικάς σχέσεις καί παρακωλύει τάς ἐξελίξεις τοῦ δημοσίου βίου.

Τό ΑΣΔΥ, τοῦ ὁποίου ἡ λειτουργία ὑπῆρξεν ἄλλοτε μέν ὑποτονική ἄλλοτε δέ παρεμβατικῶς παρακωλυτική τῆς λειτουργίας τῆς Διοικήσεως, καταργεῖται.

Καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκαία ἡ ρύθμισις τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀκυρωτικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Τό ἰσχῦον Σύνταγμα, ὡς καί τό προϊσχῦσαν, ὡς λόγον ἀκυρώσεως προβλέπει τήν ὑπέρβασιν ἐξουσίας καί τήν παράβασιν νόμου. Τό Συμβ. Ἐπικρατείας θά ἀσκῇ τάς ὑπό τοῦ Συντάγματος ἀναγνωριζομένας ἁρμοδιότητας, θά ἐλέγχῃ τήν νομιμότητα τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

Εἰς τόν χῶρον τῆς κυβερνητικῆς διαρθρώσεως πρῶτον μέτρον θά ἀποτελέσῃ ἡ κατάργησις τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων. Παραλλήλως ὅμως θά ἐνισχυθῇ ἡ ἀποκέντρωσις, περιφερειακῶς μέν διά τῆς μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τούς Νομάρχας καί τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, λειτουργικῶς δέ διά τῆς διευρύνσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν περιφερειακῶν κρατικῶν ὀργάνων.

Ἀλλά καί πάλιν ὁ κρατικός μηχανισμός θά ἀποτύχῃ, ἄν οἱ κρατικοί λειτουργοί μας δέν ἐπιτύχουν νά κατακτήσουν τάς ψυχάς καί τάς καρδίας τῶν πολιτῶν, νά κερδίσουν τήν ἐμπιστοσύνην των καί νά τούς ἐμπνεύσουν πίστιν εἰς τήν ἐντιμότητα καί τήν σοβαρότητα τοῦ Κράτους. Κυβέρνησις καί δημόσιοι λειτουργοί, παντός κλάδου καί βαθμοῦ, πρέπει νά γίνουν οἱ ἰσχυροί καί πανταχοῦ παρόντες διδάσκαλοι τοῦ λαοῦ. Νά καταστήσουν σκοπόν των μίαν κοινωνίαν ἀτομικῆς εὐπρεπείας καί δραστηριότητος καί νά τήν ἐπιβάλουν διά τοῦ παραδείγματός των, τῆς ὑψηλῆς των σκέψεως, τῆς ἁπλότητος τῆς ζωῆς των καί τῆς συστηματικῆς ἐργασίας των.

Αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι θά τεθοῦν εἰς τήν πρόθυμον καί ἀποτελεσματικήν ἐξυπηρέτησιν τοῦ πολίτου. Ἄν παραστῇ ἀνάγκη, θά ἐπιβληθοῦν αὐστηραί κυρώσεις. Ἡ ἰσοβιότης καί ἡ μονιμότης δέν θά ἀποτελέσουν μέσα ἀντιδράσεως ἤ καταφύγια ραθυμίας. Ἔχουν θεσπισθῆ διά τήν προστασίαν τῶν δημοσίων λειτουργῶν πρός καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ λαοῦ. Δέν εἶναι ξίφη εἰς τάς χεῖρας τῶν κρατικῶν λειτουργῶν διά νά πλήττουν τούς Πολίτας, ἀλλ' ἀσπίδες προστασίας τῶν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των χάριν τοῦ λαοῦ.

Πιστεύομεν ὅτι οἱ δημόσιοι λειτουργοί μας θά ἐπιδείξουν κατανόησιν καί πατριωτισμόν καί θά συγκρατήσουν τήν πρωτοπορίαν τοῦ νέου πνεύματος ἐντόνου ἐνεργείας καί δραστηριότητος, τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνάγκην τό Ἔθνος.

Αἱ διεθνεῖς σχέσεις

Εἰς τήν ἐξωτερικήν πολιτικήν εἶναι γνωστή ἡ σταθερά προσήλωσις τῆς Χώρας μας εἰς τάς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας καί τῆς εἰρήνης. Ἡ πίστις της εἰς τάς συμμαχίας καί ὁ σεβασμός τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων ἀποτελοῦν μακράν παράδοσιν διά τήν Χώραν μας καί βασίζονται ἐπί τῆς λαμπρᾶς ὀργανώσεως καί τῆς μαχητικῆς ἰσχύος τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεών μας. Ἡ Ἑλλάς θά παραμείνῃ πιστή εἰς τάς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις καί συμμαχίας της, διεκδικοῦσα ἐν ταὐτῷ καί τάς ἐκ τῶν συμμαχιῶν της ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις τῶν ἄλλων. Ἡ γενική της πολιτική θά συνεχίσῃ ἐμπνεομένη πάντοτε ἀπό τάς Ἀρχάς τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τάς ὁποίας θεωρεῖ θεμέλιον διά τήν εἰρηνικήν συμβίωσιν μεταξύ τῶν Κρατῶν. Παραλλήλως ὅμως θά ἐπιδιωχθῇ ἡ διατήρησις καί ἡ σύσφιξις τῶν φιλικῶν σχέσεων πρός πάσας χώρας ἐν πνεύματι ἀμοιβαίας κατανοήσεως, συνεργασίας καί προαγωγῆς κοινῶν συμφερόντων. Ἰδιαιτέρως, παγία ἐπιδίωξις τῆς Κυβερνήσεως ἔσεται ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγαθωτέρων δυνατῶν σχέσεων μέ τούς γείτονάς μας, ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι θά εὕρῃ τήν δέουσαν ἀνταπόκρισιν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν Κύπρον, ἡ πολιτική τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐπανειλημμένως ἐξαγγελθῆ, συνίσταται δέ εἰς τήν διαφύλαξιν καί ἐξασφάλισιν τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἀκεραιότητος καί τοῦ ἑνιαίου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις θεωρεῖ ὅτι προσφορωτέραν διαδικασίαν ἐν προκειμένῳ ἀποτελοῦν αἱ ἤδη εὑρισκόμεναι ἐν ἐξελίξει ἐνισχυμέναι διακοινοτικαί συνομιλίαι.

Ἡ Κυβέρνησις θά ἀποβλέψῃ εἰς τήν βελτίωσιν καί διεύρυνσιν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες συνδέουν αὐτήν μέ τήν Δυτικήν Εὐρώπην.

Εἰς τά πλαίσια τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μας δέν ἐντάσσομεν κἄν θέμα ἀναμίξεως ξένων εἰς τάς ἐσωτερικάς μας ὑποθέσεις. Σοβαροί καί ὑπεύθυνοι ἄνθρωποι εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον δέν εὑρίσκουν χρόνον νά ἀσχοληθοῦν μέ τά προβλήματα ἄλλων χωρῶν, ἀσχολούμενοι μέ τά προβλήματα τῶν ἰδικῶν των, πολλαί τῶν ὁποίων, μάλιστα, ἔχουν περισσότερα καί ὀξύτερα τῆς ἰδικῆς μας. Ἀνεύθυνοι ἐκδηλώσεις ἐκτός τῆς Ἑλλάδος ὁποθενδήποτε ὑποκινούμεναι ἤ προερχόμεναι μᾶς ἀφήνουν ἀδιαφόρους. Δέν θά ἐξαρτήσωμεν τήν τύχην τῆς Χώρας μας ἀπό ψιθύρους καί φωνασκίας. Δέν θά παραδοθῶμεν εἰς τήν δίνην τῆς ἀναρχίας διά νά εἰσπράξωμεν ἐπαίνους. Δέν προτιθέμεθα νά καταστῶμεν ἐργαστήριον ἐκτελέσεως συνταγῶν ἀνευθύνων κύκλων.

Οἱ στόχοι

Διά τήν ἐπιτυχῆ ὅμως ἐφαρμογήν οἱασδήποτε πολιτικῆς, δέν ἀρκεῖ μόνον ἡ Κυβέρνησις. Ἀπαιτεῖται ἡ κινητοποίησις καί ὁ συντονισμός ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους. Ἡ τύχη καί τό μέλλον μας εὑρίσκονται εἰς τόν νοῦν, εἰς τάς καρδίας καί εἰς τάς χεῖρας ὅλων μας. Ἄνευ προκαταλήψεων καί μεροληπτικῶν διακρίσεων, θά ἐπιζητήσωμεν τήν συνεργασίαν καί τήν βοήθειαν ὅλων τῶν ζωτικῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους, ὅλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ παιδεία, ἡ πεῖρα καί ἡ φρόνησις ἔχουν φωτίσει καί κατευνάσει τόν νοῦν. Δέν εἶναι στιγμή μικρῶν καί ἀσημάντων πραγμάτων, ἀλλά ὥρα μεγάλων ἀποφάσεων καί εὐκαιρία σοβαρῶν μεταρρυθμίσεων.

Ἡ Κυβέρνησις δέν προτίθεται νά ἀφαιρέσῃ τήν εὐθύνην ἀπό τόν λαόν, ἀλλά νά διεγείρῃ, νά τονώσῃ καί νά ἐνθαρρύνῃ τήν παραγωγικότητα καί τήν δημιουργικήν του δραστηριότητα. Θά ἐνισχύσῃ τήν αὐτονομίαν τοῦ ἀτόμου καί θά διευρύνῃ τόν ὁρίζοντα τῶν πρωτοβουλιῶν του. Θά ἐξασφαλίσῃ τήν δυνατότητα εὐκαιριῶν δι' ὅλους. Δέν θά ἐπιτρέψῃ εἰδικά προνόμια, εὐνοϊκάς μεταχειρίσεις καί χαριστικάς παροχάς ὑπέρ ὀλίγων καί εἰς βάρος τοῦ συνόλου. Δέν θά περιορισθῇ μόνον εἰς τήν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος ἀπό τάς μολύνσεις καί τάς ρυπάνσεις. Ἀλλά θά εἶναι ἄτεγκτος εἰς τόν ἀγῶνα τῆς ἠθικῆς ἐξυγιάνσεως καί ἀμείλικτος εἰς θέματα ἠθικῆς τάξεως.

Ἡ νομιμότης καί ἡ ἰσότης ἔναντι τοῦ νόμου δέν θά παραβιασθοῦν, χάριν οἱασδήποτε παροδικῆς καί ἀμφιβόλου σκοπιμότητος. Δέν ἔχει ἡ χώρα ἀνάγκην πελατείας καιροσκόπων. Προτιμῶμεν, ἄν χρειασθῇ, νά θυσιάσωμεν ὑλικά ἀγαθά διά νά ἐπιτύχωμεν τήν ἠθικήν ἀκτινοβολίαν τῆς κοινωνίας μας.

Ἀποτελεῖ προειδοποίησιν πρός πᾶσαν κατεύθυνσιν, ὅτι δέν θά ἐπιτρέψῃ ἡ Κυβέρνησις νά καταστῇ ὁ λαός μας ἄθροισμα ὀλίγων γυπαετῶν καί μυριάδων πτωχῶν στρουθίων, κατά τήν γνωστήν ἔκφρασιν τοῦ Βλάση Γαβριηλίδη. Ὅπως εἰς ὅλας τάς προηγμένας χώρας, δέν θά ὑπάρξῃ ἐλεύθερον πεδίον ἀσυδοσίας, καιροσκοπισμῶν καί εὐκόλων καί ἀδίκων πλουτισμῶν. Δέν δύναται νά εὐημερῇ μία μόνον μερίς, ἐάν ὑποφέρῃ τό σύνολον.

Ἀπό τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1830, ἀφ' ὅτου κατέστημεν ἐπισήμως ἀνεξάρτητον κράτος, αἱ ἀνεκπλήρωτοι ὑποσχέσεις ἔχουν καταστῆ θεμέλιον τῆς πολιτικῆς ζωῆς μας. Ἕνα Ἔθνος ὅμως δέν προοδεύει διά τῶν ἀνεκπληρώτων ὑποσχέσεων, ἀλλά διά τῆς τηρήσεως τῶν ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων.

Ἡ ἐντιμότης εἶναι ἡ καλυτέρα πολιτική. Ὑποσχόμεθα μόνον ὅ,τι ἐντίμως πιστεύομεν ὅτι δυνάμεθα νά ἐκτελέσωμεν. Δέν λέγομεν εἰς τόν λαόν ὅ,τι ἐπιθυμεῖ νά ἀκούσῃ, ἀλλ' ὅ,τι ἔχει ἀνάγκην νά ἀκούσῃ. Ἀγνοοῦμεν τούς συνήθεις καί εὐκόλους δρόμους τῆς ἐξαπατήσεως, τῆς καταδημαγωγήσεως καί τῆς προσκαίρου δημοτικότητος. Γνωρίζομεν τάς δυσκολίας αὐτῆς τῆς πολιτικῆς μας. Εἶναι ἀντίθετος πρός τάς συνηθείας ἑνός καί ἡμίσεως αἰῶνος. Ἡ ἡγεσία ὅμως ὀφείλει νά δίδῃ εἰς τό Ἔθνος τό παράδειγμα τῆς τιμῆς καί τό μέτρον τῆς πνευματικῆς ἐντιμότητος.

Ἐκτιμῶμεν τήν τεραστίαν σημασίαν τῆς συμβολῆς τοῦ Τύπου εἰς τήν προσπάθειαν αὐτήν. Ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου δέν εἶναι χρήσιμος μόνον εἰς τόν ἐκδότην καί τόν ἀναγνώστην, ἀλλά ὑπηρετεῖ ὁλόκληρον τήν κοινωνίαν, ἀνοίγει νέους ὁρίζοντας εἰς τόν λαόν. Ὁ ἀσύστολος κιτρινισμός κομματικῶν ἐντύπων, διαστρέφων τά γεγονότα καί κακοποιῶν τήν ἀλήθειαν, πλήττει καιρίως τόν δημόσιον βίον, τραυματίζει τούς θεσμούς, ὑποβιβάζει τήν πνευματικήν στάθμην τοῦ λαοῦ, ἐξουδετερώνει τάς πρωτοβουλίας καί τήν δημιουργικήν δραστηριότητα τῶν δημοσίων ἀνδρῶν καί τρέπει πολλούς ἐξ αὐτῶν εἰς τόν ἰδιωτικόν βίον, πικραμένους καί ἀηδιασμένους, διά νά μείνῃ τό πεδίον ἐλεύθερον εἰς τούς μετρίους καί τούς ἀδιστάκτους. Ὁ Τύπος, διά νά ἐπιτύχῃ εἰς τήν ὑψηλήν ἀποστολήν του τῆς διαφωτίσεως τοῦ λαοῦ, δέν πρέπει νά εἶναι ὄργανον ἐξαλλοσύνης καί δημοκοπίας. Διά νά καταστῇ ἐκπαιδευτική δύναμις καί πολύτιμον ὄργανον καθοδηγήσεως τῆς κοινῆς γνώμης, πρέπει νά ἀντιληφθῇ ὅτι δέν δύναται νά ἐνεργῇ μόνον ὡς κερδοφόρος ἐπιχείρησις.

Ἡ σημερινή Κυβέρνησις δέν ἀποτελεῖ μεταφοράν δυνάμεως, ἀλλ' ἀπόφασιν ἀναμορφώσεως, ἀντιμετωπίσεως κινδύνων καί ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ τῆς προόδου.

Αἱ ἐκλογαί

Δέν ἐπιδιώκομεν διαιώνισιν καταστάσεως ἐκτάκτων ἐξουσιῶν. Δέν ἐπιθυμοῦμεν τήν ἐγκαθίδρυσιν καθεστῶτος. Φιλοδοξοῦμεν νά προπαρασκευάσωμεν τήν χώραν δι' ἕνα ἀδιατάρακτον καί γνησίως δημοκρατικόν βίον καί νά καταστήσωμεν τόν λαόν μας ἀποκλειστικήν καί μόνιμον πηγήν τῆς ἐξουσίας.

Ἡ δημοκρατία ὅμως, καθώς καί ἡ ἀρετή, δέν ἐπιβάλλεται διά τῆς νομοθεσίας. Ἀναδύεται ἀπό τήν ψυχήν τοῦ λαοῦ. Δημιουργεῖ περισσοτέρας ὑποχρεώσεις παρά δικαιώματα. Ἀντικαθιστᾷ τόν καταναγκασμόν διά τοῦ αὐτοπεριορισμοῦ. Ἀπαιτεῖ διαρκῆ ἐπαγρύπνησιν, διότι εἶναι, τουλάχιστον, ἐξ ἴσου δύσκολος ἡ διατήρησις μέ τήν ἀπόκτησίν της, ἀλλά καί συνεχεῖς θυσίας καί αὐστηροτέραν ὑπακοήν εἰς τόν ἠθικόν νόμον ἀπό οἱανδήποτε ἄλλην μορφήν διακυβερνήσεως. Ἐπιβάλλει συνεχῆ προσπάθειαν τελειοποιήσεως τοῦ ἀτόμου, διότι ἡ ἐπιτυχία εἰς πᾶσαν δημοκρατικήν ἐκδήλωσιν ὀφείλει νά προέρχεται ἀπό τό ἄτομον. Ἀλλά διά νά ἐπιτευχθῇ τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀναμόρφωσις ἐκ τῶν ἔσω, καλύπτουσα ὅλας τάς ἐκδηλώσεις τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Νά ἐξυγιανθοῦν τά δημόσια ἤθη καί νά ἐξυψωθῇ ἡ στάθμη τοῦ δημοσίου βίου. Νά ἐπικρατήσῃ ἡ εὐπρέπεια εἰς ὅλας τάς δημοσίας σχέσεις καί ἐκδηλώσεις. Νά ἑδραιωθῇ ἡ πίστις τῶν πολιτῶν περί τῆς συμβολῆς των εἰς τήν πρόοδον τοῦ Ἔθνους, ἀλλά καί τῆς δικαίας συμμετοχῆς των εἰς τά ἀγαθά τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Νά καταστῇ ἡ δημοκρατία κανών ζωῆς εἰς τάς κοινωνικάς καί οἰκονομικάς σχέσεις. Νά ἀντικατασταθῇ εἰς τάς συναλλαγάς Κράτους καί πολίτου ἡ νοοτροπία αὐθαιρέτου δυνάστου καί πτωχοῦ ἀνθρώπου διά τῆς σχέσεως ἐντίμου Κράτους καί ὑπερηφάνου πολίτου.

Ἄνευ αὐτῶν ὁ κοινοβουλευτισμός ἀποτελεῖ προσωπεῖον, παγίδα, καταφύγιον ἤ κενόν τύπον. Ὅταν ἡ χώρα θά εἶναι ἑτοίμη, θά ὁδηγηθῇ εἰς ἐκλογάς. Αἱ ἐκλογαί ὅμως δέν θά διεξαχθοῦν μεταξύ κομματικῶν φατριῶν, ἀλλά μεταξύ πολιτικῶν κομμάτων ἀρχῶν, διότι μόνον καιναί ἰδέαι συνδέουν τούς ἀνθρώπους, διαμορφώνουν τάς πολιτικάς πεποιθήσεις των καί προσελκύουν εἰς πολιτικούς ἀγῶνας ἐπίλεκτα κοινωνικά στελέχη.

Τό Ἔθνος ἀπαιτεῖ σήμερον περισσότερα καί ἀπό τήν Κυβέρνησιν καί ἀπό τόν λαόν. Θά προχωρήσωμεν καί θά ἐπιτύχωμεν. Ἔχομεν καί τό θάρρος καί τήν δύναμιν. Ὑπεράνω ὅμως παντός ἄλλου ἔχομεν πίστιν εἰς τόν λαόν μας. Οἱ διστακτικοί, οἱ πανικόβλητοι, οἱ ἡττοπαθεῖς, οἱ ἀπολογηταί τῆς ἀναρχίας, δύνανται νά ἀποσυρθοῦν εἰς τά περιθώρια τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ὑπό τήν κάλυψιν κενῶν συνθημάτων, ἀχρήστων συνταγῶν καί ἐκκλήσεων πρός τά πάθη. Τά οἱαδήποτε ἐμπόδια θά παραμερισθοῦν ἄνευ δισταγμοῦ ἀπό τόν δρόμον τοῦ Ἔθνους.

Ἕλληνες καί Ἑλληνίδες

Εἰς μίαν κρίσιμον ὥραν, ὅταν ὁ μέγας Πρόεδρος Λίνκολν ἠρωτήθη ἄν ἐπίστευεν ὅτι ὁ Θεός ἦτο παρά τό πλευρόν του, ἀπήντησεν ὅτι δέν ἐνδιαφέρει ἄν ὁ Θεός εὑρίσκεται παρά τό πλευρόν μας, ἀλλ' ἐάν ἡμεῖς εἴμεθα παρά τό πλευρόν τοῦ Θεοῦ.

Πιστεύομεν ὅτι εὑρισκόμεθα παρά τό πλευρόν τοῦ Θεοῦ καί τοῦ λαοῦ μας. Ἡνωμένοι θά θέσωμεν σταθερά καί ἀκλόνητα θεμέλια διά τήν γενικήν λαϊκήν εὐημερίαν καί τήν ἐθνικήν ἀκτινοβολίαν».

Ο.Δ.Ι.Ε.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Γραμματείας Νεότητος καί Ἀθλητισμοῦ, ἀπό τοῦ Σαββάτου 1ης Δεκεμβρίου ἐπαναλαμβάνονται αἱ διακοπεῖσαι ἱπποδρομίαι.

Τό Σάββατον θά λάβῃ χώραν τό Πρόγραμμα τῆς 28ης Νοεμβρίου, τήν δέ Κυριακήν 2 Δεκεμβρίου τό δημοσιευθέν Πρόγραμμα περιλαμβάνον τό Κριτήριον Ἑλληνικῶν Διετῶν, ὡς καί τήν πλήρωσιν τοῦ ΣΟΥΗΠΣΤΕΗΚ.

Ὥρα ἐνάρξεως δι' ἀμφοτέρας τάς συγκεντρώσεις 2 μ.μ.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ-ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ 1ο ΤΕΥΧΟΣ

ΤΡΙΑΣ

αν εχετε "αδυναμια"
στα μαθηματικα...

Τώρα ἡ ἔγχρωμη μεθοδική ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ σᾶς βοηθάει ν' ἀντιμετωπίζετε μέ σιγουριά κάθε πρόβλημα, ὅσο μεγάλο κι' ἄν εἶναι, ὅσο κι' ἄν φαίνεται ἄλυτο.

Ἡ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ἔχει ἐκδοθῆ ἔξη φορές στή Γερμανία μέ ἐπιμέλεια τοῦ βιβλιογραφικοῦ Ἰνστιτούτου Λειψίας καί τώρα, γιά πρώτη φορά, ἐκδίδεται καί στήν Ἑλλάδα, σέ πέντε μεγάλους πολυτελεῖς τόμους.

Εἶναι ὁ ἀπαραίτητος σύμβουλος τῶν μαθητῶν καί τῶν ὑποψηφίων ἀνωτάτων σχολῶν, τῶν σπουδαστῶν, φοιτητῶν ἀλλά καί κάθε ἀνθρώπου, πού ἔχει «ἀδυναμία» στά μαθηματικά. Εἶναι ἡ χρήσιμη ἐγκυκλοπαίδεια, πού τό περιεχόμενό της ἐγγυῶνται κορυφαῖοι μαθηματικοί Γερμανικῶν καί Ἑλληνικῶν Πολυτεχνείων καί Πανεπιστημίων.

Γραμμένη μέ μαθηματική σχολαστικότητα!
Κυκλοφορεῖ κάθε Πέμπτη σέ τεύχη. Ἀποκτῆστε κι' ἐσεῖς τήν Ἔγχρωμη μεθοδική

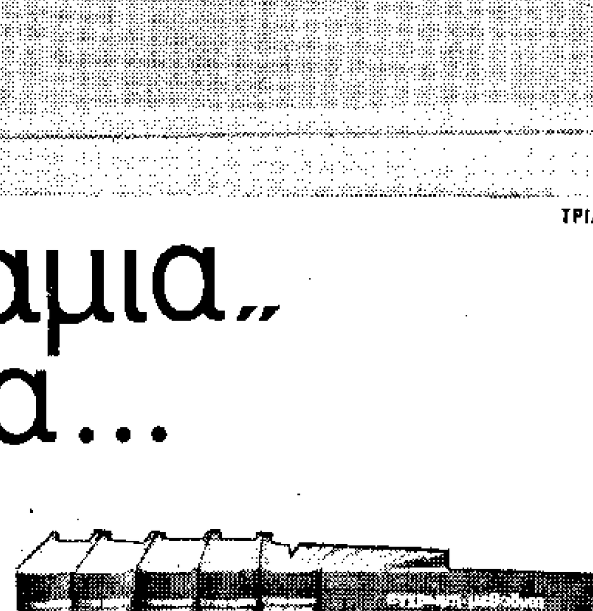

ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ
Ἐπιμέλεια: Γερ. Γ. Λεγᾶτος
Καθηγητής Πανεπιστημίου
Ὁ 1ος τόμος εἶναι ἤδη ἕτοιμος καί παραδίδεται ἀμέσως

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ

Ἐκδόσεις: Κ. Παγουλᾶτος ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 4 1ος ὄροφος ΤΗΛ. 614.379-610.263 Τ.Τ. 143

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΤΟΙΜΗ ΔΙΑ ΤΗΝ
ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΚΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Ἀπό τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., ἡ Ἐθνική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἀρχίζει τήν προθεσμιακήν ἀγοράν καί πώλησιν συναλλάγματος.

Ἡ Ἐθνική Τράπεζα εἶχε συγκροτήσει, πρό τῆς ἐπισήμου ἐξαγγελίας τῆς δημιουργίας προθεσμιακῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος εἰς τήν χώραν καί πρό τῆς θεσμοθετήσεως αὐτῆς, εἰδικήν ὑπηρεσίαν διά τήν μελέτην τοῦ νέου τούτου θεσμοῦ Τραπεζικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Σχετικῶς ἐφρόντισεν ἀπό μηνῶν διά τήν κατάλληλον ἐκπαίδευσιν στελεχῶν της εἰς τήν Ἀγγλίαν, καθώς ἐπίσης καί διά τήν ἐγκατάστασιν ἀπ' εὐθείας τηλεφωνικῆς συνδέσεως (HOT LINE) μέ τό Λονδῖνον, τό ὁποῖον, ὡς γνωστόν, εἶναι ἡ μεγαλυτέρα διεθνής «ἀγορά» συναλλάγματος καί ὅπου εἶναι δυνατή ἡ διενέργεια πράξεων τρεχουμένων (SPOT) καί προθεσμιακῶν (FORWARD) ἐπί παντός διαπραγματευσίμου ξένου νομίσματος.

Ἐλπίζεται αὐτως, ὅτι ἡ Ἐθνική Τράπεζα χάρις εἰς τό ὑψηλόν ἐπίπεδον πίστεως τό ὁποῖον διαθέτει εἰς τόν διεθνῆ τραπεζικόν χῶρον θά ἐξυπηρετήσῃ κατά τόν ἀρτιώτερον τρόπον τάς ἀνάγκας τοῦ εἰσαγωγικοῦ καί ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου μας, εἰς τήν κάλυψιν τῶν ὁποίων ἄλλωστε ἀποβλέπει καί ἡ Κυβερνητική ἀπόφασις καθιερώσεως τῶν προθεσμιακῶν πράξεων ἐπί συναλλάγματος (FORWARD EXCHANGE OPERATIONS).